

Nr. 11. November 2002

Generalforsamling 2003

Høringsager - Netværk om privat sikkerhed, evaluering af nationale retsregler om bekæmpelse af terrorisme, vedtægten for Europols personale og ændring af Europol-konventionen, bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor samt konfiskation af udbytte

90. Samfundstjeneste - Tyveri - Hjemmehjælper
91. Røveri - Betinget straf - Unge lovovertrædere
92. Samfundstjeneste - Røveri - Kombinationsdom
93. Sædelighedsforbrydelse - Tilsneget sig kønslig omgængelse - Betinget straf
94. Sædelighedsforbrydelser - Børnepornografi - Betinget straf - Konfiskation
95. Vold mod taxichauffør - Betinget straf
96. Torterstatning - Fredskrænkelser - Blufærdighedskrænkelser - Internettet
97. Tilregnelser - Patologisk rus - Betinget straf - Beviser - Retslægerådet
98. Tilregnelser - Patologisk rus - Straffrihed og frifindelse for foranstaltninger efter § 68 - Retslægerådet
99. Erstatning - Vidnetrusler - Frihedskrænkelser
100. Betinget straf - Trusler
101. Vold - Flere i forening
102. Forsvarerpålæg
103. Undvigelse

Seminar om asylsøgere i november 2002

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Landsforeningens bestyrelse:

Niels Forsby
formand, København

Michael Abel
Holbæk

Mogens Juhl
Odense

Steen Bech
næstformand, København

Karen Marie Dyekjær
Esbjerg

Hans Kjellund
Århus

Mona Martens
Aalborg

Sven-Erik Poulsen
København

Ansvarshavende redaktør:

Elsebeth Rasmussen

Oplagstal: **1100**

Formandens adresse:

Nansensgade 45 A, 1366 København K

Telefon 33 36 90 10
Fax 33 93 66 81

Fængsler og arbejdsmiljø

Fængselsfunktionærer har det skidt, antallet af fængselsbetjente der går på førtidspension er steget kraftigt det seneste år, og deres risiko for at blive førtidspensioneret er seks gange så stor som gennemsnittet i befolkningen.

Problemet lyder ikke særlig nyt eller uventet. Enhver der gæster de danske fængsler og følger med i de kriminalpolitiske tiltag, må konkludere, at hovedparten af fængslerne er forældede, det er ikke nok, at man lejlighedsvist fikser op med lidt krads gul eller –grøn maling.

Der har været talt meget om en bygningsmæssig fornyelse og tilførsel af yderligere ressourcer, men indtil videre er det vist kun på papiret, det med nye bygninger.

Kriminalpolitisk synes der ikke at være noget aktuelt overordnet formål med at bevo gte et stigende antal domfældte, der forve ntes at få længere straffe. Succes synes udelukkende koncentreret om at få gennemført nykriminaliseringer med skærpelse af strafniveauet. Så følger lidt forsinkede lappeløsninger med på interimistisk basis at få oprettet 100 fængselspladser.

Det er synd for fængselsfunktionærerne. Men de kan dog tage hjem til familien og lade op igen mellem vagterne.

Det dårlige arbejdsmiljø er nok mere synd for den persongruppe, der skal opholde sig i det, 24 timer hver dag i en længere periode.

Generalforsamling og kursus 2003

Bestyrelsen har nu fastlagt tidspunktet for det kommende forsvarerkursus, der vil finde sted **fredag den 2. maj 2003 på Sørup Herregaard, Ringsted.**

Programmet omfatter Henrik Rothe om Hvidvaskning, politimester Lars Findsen, Hans Kjellund og Jakob Lund Poulsen om Terrorlovgivningen.

Fredag aften vil der være middag med efterfølgende dans til orkester.

Generalforsamling afholdes **lørdag den 3. maj 2003 kl. 09.30** samme sted. Der kommer på sædvanlig vis indkaldelse med brev på et senere tidspunkt. Denne gang slutter vi **uden** frokost.

Vent med tilmelding til en gang i januar, hvor endelig annoncering vil ske, men reservér tidspunktet i dagbogen.

Prisen mangler den sidste finjustering, men prislejet vil være svarende til tidligere år, altså til kursusstedets opholdpris.

Medlemmer har fortrinsret. For ikke-medlemmer vil der blive tillagt et beløb til forholdsmæssig dækning af udgifter til kursislærere og administration m.v.

Høringssager – Netværk om privat sikkerhed, evaluering af nationale retsregler om bekæmpelse af terrorisme, vedtægten for Europols personale og ændring af Europol-konventionen, bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor samt konfiskation af udbytte m.v.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

Østergade 16

10. september 2002

Vedr.: J.nr. 2002-1600/21-0209. Forslag til Rådets afgørelse om oprettelse af et netværk af kontaktpunkter mellem nationale myndigheder med ansvar for privat sikkerhedsvirksomhed.

Justitsministeriet har med skrivelse af 3/9 2002 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Til samme er samme dag skrevet nedenstående to breve:

Vedr.: J.nr. 2002-1600/21-0235 Forslag til Rådets retsakt om ændring af vedtægten for Europols personale.

Justitsministeriet har med skrivelse af 30/8 2002 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Vedr.: J.nr. 2002-1600/21-0236. Dansk forslag om en protokol om ændring af Europol-konventionen.

Justitsministeriet har med skrivelse af 28/8 2002 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Til samme ministeriums Politikontor er samme dag skrevet:

Vedr.: J.nr. 2002-945-0960. Forslag til Rådets afgørelse om indførelse af en ordning for evaluering af de nationale retsregler om bekæmpelse af terrorisme og af gennemførelsen af disse regler.

Justitsministeriet har med skrivelse af 30/8 2002 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Til samme ministeriums Internationale kontor er følgende to breve den 23. oktober 2002 skrevet:

Vedr.: J.nr. 2002-165-0366. Forslag til rammeafgørelse om bekæmpelse af bestikelse i den private sektor.

Justitsministeriet har med skrivelse af 27/9 2002 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Vedr.: J.nr. 2002-165-0367. Forslag til rammeafgørelse om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold.

Justitsministeriet har med skrivelse af 27/9 2002 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 90/2002

Samfundstjeneste - Tyveri - Hjemmehjælper

Straffelovens § 62 og § 276

Hjemmehjælper, der tidligere i 1998 var dømt for tyveri, havde fra to beboere på plejehjem stjålet 2 x 700 kr. Samfundstjeneste, bl.a. da forholdene var begået inden fuldbyrdelsen af den tidligere dom for godt 2 år siden, og da K's forhold siden syntes stabiliseret.

Ø.L. 13. afd. a.s. S-1590-00, 9/5 2001

Hjemmehjælper K på 28 år var under en tilståelsessag tiltalt for tyveri efter straffeloven, ved i marts-april 1999 fra to beboere på et plejehjem at have stjålet hos hver 700 kr.

K var tidligere straffet senest ved ankedom af maj 1999 for tyveri 60 dages fængsel.

Byretten fastsatte for de nye forhold en straf af fængsel i 60 dage og bemærkede:

"Retten har lagt vægt på, at tiltalte tidligere er dømt for lignende forhold. Under henvisning til at forholdene er begået i forbindelse med tiltaltes arbejde som ansat hjemmehjælper, og at forholdene er begået umiddelbart efter afsigelse af dom ved retten på Frederiksberg den 7. december 1998, og inden ankesagens afgørelse, finder retten, at der, uanset at tiltaltes personlige forhold nu synes mere stabiliserede, ikke er grundlag for at anvende betinget dom."

K ankede med påstand om formildelse. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse. Der var til brug for ankesagen foretaget supplerende personundersøgelse.

Landsretten udtalte:

"Straffen findes af de af byretten anførte grunde passende udmålt.

Under hensyn til beløbenes størrelse, at tiltalte inden sagen tilbagebetalte det ene beløb, at forholdene er begået inden fuldbyrdelsen af den tidligere dom, at de foreliggende forhold er begået for godt 2 år siden, og at tiltaltes personlige forhold siden synes stabiliseret, finder landsretten, selvom der er grundlag for at idømme en ubetinget frihedsstraf, at sagen er egnet til i stedet at lade tiltalte udøve samfundstjeneste. Straff fuldbyrdelsen udsættes derfor i medfør af straffelovens § 62 og § 63, som nedenfor bestemt."

- oo0oo -

K skulle udføre samfundstjeneste i 90 timer inden for en længstetid på 6 måneder. Prøvetiden blev sat til 1 år.

Landsforeningens Meddelelse 91/2002

Røveri - Betinget straf - Unge lovovertrædere

Straffelovens § 56 og § 288

To unge røvere på 15 og 16 år havde aftvunget nogle jævnaldrende en mobiltelefon og en trøje. På et hængende hår (3-3) fik de i landsretten betingede straffe af 3 måneders fængsel.

Ø.L. 7. afd. a.s. S3476-00, 15/5 2001

A på 16 og B på 15 år var sammen med C på 18 år tiltalt for røveri, ved på en station at have eftersat to jævnaldrende, B forlangte en mobiltelefon udleveret ved at tildele et knytnæveslag i hovedet, mens A med en skruetrækker mod den andens hals og med ordene: "hvis du ikke giver mig din trøje nu, så stikker jeg" eller lignende, af tvang denne en trøje til 1.500 kr.

C var tiltalt for en række yderligere forhold, to våbenlovsovertrædelser, kniv og knøjern, jernbanevirksomhedsloven ved at have anvendt et forfalsket togkort og hæleri ved køb af et mobilfontaletidskort. Han ankede ikke sin dom.

B og C nægtede sig skyldig i røveriet, som A derimod erkendte. Ingen af de tiltalte var tidligere straffet.

A og B blev efter vidnernes forklaring fundet skyldige i røveriet. C blev frifundet for dette.

A og B blev idømt 3 måneders ubetinget fængsel, idet byretten lagde afgørende vægt på, at røveriet var begået på offentlig gade af flere i forening. B havde været frihedsberøvet én dag.

Begge ankede til landsretten, A med påstand om formildelse, B med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

For A påstod anklagemyndigheden skærpeelse. Da kontraanke var blevet afvist, alene stadfæstelse vedr. B.

A ønskede ikke at afgive forklaring under ankesagen. Også efter bevisførelsen for landsretten blev B fundet skyldig efter anklageskriftet, og straffen blev fundet passende. Resten er citat fra landsrettens dom:

"3 voterende finder det henset til de tiltaltes alder og personlige forhold undtagelsesvis upåkrævet, at straffen afsones lidt eller delvis. De stemmer for betinget dom som nedenfor angivet.

3 voterende finder af de i dommen anførte grunde, at straffen bør være ubetinget og stemmer derfor for stadfæstelse."

Resultatet blev en betinget dom på 3 måneders fængsel med prøvetid på 2 år.

Landsforeningens Meddelelse 92/2002

Samfundstjeneste - Røveri - Kombinationsdom

Straffelovens § 58, § 62 og § 288

T, på gerningstidspunktet 18 år, dømt for sparekasserøveri med plomberet tromlerevolver. Kombinationsdom på 1 år og 3 måneder, hvoraf de 3 måneder skulle afsones, og resten blev gjort betinget af 200 timers samfundstjeneste. Han var blevet afpresset til hurtigt stigende "dummebøder" af en rocker.

Kriminalretten i Hjørring, SS 501/01, 16/7 2001

T, nu 19 år, men på gerningstidspunktet 18 år, var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 288, ved i en sparekasse at have truet med en plomberet tromlerevolver, hvorefter sparekasseassistenten udleverede 103.000 kr.

Forhold 2 og 3 omhandlede et brugstyveri af en bil, som T havde ført uden kørekort samme dag som røveriet.

Forhold 4 overtrædelse af våbenloven, ved hjemme på bopælen at have været i besiddelse af 3 knive med en klingelængde over 12 cm.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om ubetinget fængselsstraf og tillægsbøde på 5.000 kr. for færdselsforseelsen.

T var i 2000 straffet med 20 dages hæfte for vold. Han var egnet til samfundstjeneste.

Retten bemærkede bl.a.:

"Efter tiltaltes forklaring lægges det til grund, at han under et ophold hos en kammerat var blevet opsøgt af en stor, kraftig "rockertype", der havde afkrævet ham 8. - 9.000 kr., fordi han angiveligt havde fremsat en "dum" bemærkning. Tiltalte havde været uforstående heroverfor, men da kravet var blevet fastholdt, havde han ikke turdet andet end den følgende dag at hæve de 2.000 kr., han havde indestående i en bank. Han havde betalt beløbet, og da han ikke havde haft mulighed for at betale yderligere, var "dummebøden" blevet forhøjet til yderligere 15.000 kr. Røveriet var begået for at komme ud af situationen. Hans far vil nu betale restkravet. Hverken han selv eller faderen tør anmelde forholdet af frygt for repressalier.

Det er fremgået af sagen, at tiltalte blev anholdt kort efter røveriet, og at det røvede beløb fortsat var i behold."

Straffen blev fastsat til fængsel i 1 år og 3 måneder. Der fandtes ikke anledning til idømmelse af tillægsbøde. Retten bemærkede videre:

"På grund af sagens karakter findes der ikke grundlag for at gøre straffen betinget i sin helhed.

Det bestemmes derfor, at 3 måneder af straffen skal afsones nu.

Under hensyn til sagens særlige baggrund og de foreliggende oplysninger om tiltaltes personlige forhold findes den øvrige del af straffen undtagelsesvis at kunne gøres betinget, som angivet nedenfor, jfr. straffelovens § 58, stk. 1.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 200 timer og undergive sig tilsyn af kriminalforsorgen, jfr. straffelovens kapitel 8."

- 00000 -

Samfundstjenesten skulle afvikles inden for 1 år. Prøvetiden blev sat til 2 år. Dommen er ikke anket.

Landsforeningens Meddelelse 93/2002

Sædelighedsforbrydelse - Tilsneget sig kønslig omgængelse - Betinget straf

Straffelovens § 58 og § 221

Havde tilsneget sig anden kønslig omgængelse. Betinget fængsel i 4 måneder og til-lægsbøde på 10.000 kr. Parterne havde efterfølgende talt ud om sagen og anmelder-inden havde forsøgt at trække anmeldelsen tilbage.

Kriminalretten i Hjørring, nr. SS 362/01, 3/7 2001

T på 48 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 221, jfr. § 224, ved om natten i en lejlighed at have tilsneget sig anden kønslig omgængelse end samleje med K, der forvekslede ham med en anden, idet T befølte K på kroppen og stak nogle fingre i hendes skede.

T erkendte sig efter bevisførelsen skyldig.

Retten lagde til grund, at K og hendes kæreste var gået i seng omkring midnat, men at kæresten på grund af søvnløshed senere stod op igen og gik i byen for at få en øl uden forinden at låse døren. Da T foretog sine overgreb, troede K, at det stadig var kæresten, der lå ved siden af hende.

Retten bemærkede:

"Straffen fastsættes til fængsel i 4 måneder, jfr. straffelovens § 221, jfr. § 224. Der er herved henset til Vestre Landsrets dom af 5. oktober 1993 i U 1994 side 93 og Vestre Landsrets dom af 7. februar 1996 i Dommerforeningens domsoversigt.

Tiltalte boede selv i en tilsvarende lejlighed i naboopgangen, og retten har ikke fundet grundlag for at forkaste tiltaltes forklaring om, at han på grund af sin fuldskab må være havnet i forurettedes lejlighed ved en misforståelse.

Under hensyn hertil og - især - til forurettedes oplysning om, at parterne efterfølgende har talt ud om sagen, og at hun havde forsøgt at trække anmeldelsen tilbage, gøres straffen betinget som nedenfor anført, jfr. straffelovens § 56, stk. 2.

Tiltalte skal betale en tillægsbøde på 10.000 kr., jfr. straffelovens § 58, stk. 2.

Forvandlingsstaffen er fængsel i 10 dage.

Forurettede har oplyst, at hun ikke ønsker at fremsætte krav om godtgørelse for tort."

- 00000 -

Prøvetiden blev fastsat til 2 år.

Landsforeningens Meddelelse 94/2002

Sædelighedsforbrydelser - Børnepornografi - Betinget straf - Konfiskation

Straffelovens § 58, § 75 og § 235

T havde været i besiddelse af 27 hjemmebrændte CD-rom plader indeholdende mindst 504 børnepornografiske billeder. Der fandtes at foreligge skærpende omstændigheder, jfr. § 235, stk. 2, nr. 1. Betinget straf af fængsel i 10 dage, tillægsbøde på 5.000 kr. og konfiskation af computeren.

Kriminalretten i Hjørring SS 554/01, 26/7 2001

T på 37 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 235, stk. 2, nr. 1, ved under skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af 27 hjemmebrændte CD-rom plader, indeholdende mindst 504 fotografier af børn, der havde samleje eller anden kønslig omgængelse end samleje, hvilke fotografier han i perioden fra 1999 ad flere gange modtog fra Internettet, hvorefter han havde overført fotografierne til CD-rom.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om en betinget frihedsstraf med tillægsbøde samt konfiskation af både CD'erne og computeren (uden skærm og tastatur), jfr. straffelovens § 75, stk. 2.

T påstod sig frifundet for konfiskation af computeren.

Retten bemærkede bl.a.:

"Under hensyn til antallet af fotografier findes der at foreligge skærpende omstændigheder.

Straffen fastsættes til fængsel i 10 dage, jf. straffelovens § 235, stk. 2 nr. 1.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder den betingelse, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Tiltalte skal betale en tillægsgbøde på 5.000 kr., jf. straffelovens § 58, stk. 2.

Forvandlingsstraffen er fængsel i 8 dage.

Overtrædelsen er sket ved anvendelse af den omhandlede computer. Konfiskationspåstanden tages herefter til følge i sin helhed, jf. straffelovens § 75, stk. 2."

- oo0oo -

Prøvetiden blev sat til 2 år. Det fremgik af retsbogen bl.a., at T havde modtaget billederne via chat-grupper, hvor man udvekslede billeder.

Landsforeningens Meddelelse 95/2002

Vold mod taxichauffør - Betinget straf

Straffelovens § 56, § 244 og § 247

18-årig havde under en diskussion med en taxichauffør tildelt denne et knytnæveslag, der, under hensyn til at dette var ganske ukvalificeret og ikke havde efterladt mærker af nogen art, samt der ikke kunne bortses fra muligheden af, at chaufføren havde fremprovokeret uoverensstemmelserne, blev takseret til 30 dages betinget fængsel.

Retten i Gentofte SS 454/01, 13/8 2001

T, der på gerningstidspunktet var 18 år, var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244, jfr. § 247, ved uden for en kro i forbindelse med en diskussion om taxakørsel at have slået hyrevognschauffør D i ansigtet med knyttet hånd og sparket ham flere gange på benene.

T nægtede sig skyldig. Han var i 2000 blevet meddelt tiltalefrafald for tyveri. Forklaringerne er udelukkende gengivet i retsbogen.

Rettens bemærkninger:

"Tiltalte har nægtet sig skyldig, men har erkendt at have givet D et slag med flad hånd i nødværge.

Tiltaltes forklaring om at have handlet i direkte nødværge er ikke underbygget og har sandsynligheden imod sig. Derimod lægges på grundlag af vidnet D's forklaring til grund, at tiltalte gav ham knytnæveslag i ansigtet. Knytnæveslaget må dog have været ganske ukvalificeret, da det ikke har efterladt mærker af nogen art. Det kan ikke udelukkes, at sparkene mod D's ben er givet af en 3. person, hvorfor tiltalte frifindes for denne del af tiltalen.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 244 jf. § 247 stk. 2 til fængsel i 30 dage, der - under hensyn til tiltaltes gode personlige forhold samt til, at der ikke kan bortses fra muligheden for, at vidnet D har fremprovokeret uoverensstemmelserne - gøres betinget i medfør af straffelovens § 56 stk. 2 på vilkår som nedenfor bestemt."

- oo0oo -

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år. Det fremgår af den medsendte retsbog, at T erkendte at have slået med flad hånd i nødværge. Han havde været småberuset og havde bestilt en taxa fra kroen. Da en taxa kom, satte han sig ind, men fik af chaufføren at vide, at den var bestilt til en anden. Han steg ud med sine to kammerater. Inde på kroen talte han med manden, der havde bestilt taxien. Denne sagde, at de godt kunne få vognen, da han ikke havde travlt. Ude i vognen sagde chaufføren imidlertid, at han ikke ville køre med sådanne nogle typer. De var ballademagere. De steg ud, og der var skænderi med chaufføren udenfor. (Resten af forklaringen fra retsbogen gives ikke)

Taxichaufføren bekræftede, at han konstaterede, at taxien var bestilt af en anden gæst. Da de anden gang blev bedt om at forlade vognen, blev en af dem aggressiv og sparkede vidnet. Den, der slog vidnet, var vist nok den, der havde siddet på forsædet. Han blev ramt i ansigtet, kroppen og armene med knytnæveslag. Han havde problemer med at få kroen til at tilkalde politiet. (Noget forkortet referat, ER)

Hans opfattelse af skaderne svarede ikke ganske til domskonklusionen.

Et vidne, der var T's kammerat, bekræftede forklaringen om, at de havde fået lov af den anden gæst til at benytte den bestilte vogn. Chaufføren ville imidlertid ikke køre for dem. Det var chaufføren, der overfaldt T ved at løbe efter denne og skubbe til ham, hvorefter T slog ud efter chaufføren. (Tilsyneladende svarede denne forklaring ikke med optegnelser i en politirapport, som vidnet ikke var blevet tilbudt at gennemlæse, ER)

Landsforeningens Meddelelse 96/2002

Torterstatning - Fredskrænkelse - Blufærdighedskrænkelse - Internettet

Straffelovens § 232 og § 264 d, erstatningsansvarslovens § 26

T havde indrykket falsk kontaktannonce på 13-årig pige om hendes sexinteresser, hvilket førte til blufærdighedskrænkende henvendelser. Dømt både efter § 232 og § 264 d med 20 dages fængsel. Torterstatning på 10.000 kr. (efter dagældende regler)

Ø.L. 11. afd. a.s. nr. S-2010-01, 5/9 2001

T på 25 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 232 og § 264 d, ved på Internettet i maj 2000 at have indrykket en kontaktannonce under profilen "Elskere" med følgende tekst: "KATA - Jeg er en pige på 15 år" (og i den følgende tekst beskrivelse af pigens højde, geografiske område, interesser inden for sex, herunder oralsex). Annoncen endte med en adresse på en virkelig pige, hvis fornavn havde visse ligheder med annoncen.

Annoncen fortsatte med at angive pigens interesse for sex med mænd i alderen 30-50 år.

Annoncerne førte til, at en 13-årig pige modtog skriftlige og telefoniske henvendelser fra mænd, hvilket var egnet til at krænke blufærdigheden.

Anklagemyndigheden påstod fængselsstraf, pigen påstod 20.000 kr. i torterstatning, og T påstod frifindelse.

Byretten lagde til grund, at T have indrykket annoncen med det indhold, der fremgik af anklageskriftet, og at den havde været tilgængelig på Internettet i op mod en måned i maj/juni 2000. Annoncen var ikke indrykket med pigens samtykke.

Retten fortsatte:

"Domsmandsretten finder under hensyn hertil, at tiltalte ved oprettelse af annoncen på internettet har videregivet meddelelser vedrørende en anden persons forhold og finder endvidere, at han ved oprettelse af en annonce med det anførte indhold har kunnet indse, at han krænkede forurettedes blufærdighed, og at han ved at anvende navn og adresse på forurettede har videregivet meddelelser om private forhold."

T blev fundet skyldig efter anklageskriftet, og straffen fastsat til hæfte i 20 dage, som under hensyn til grovheden og de følger, det havde haft for pigen, der kun var 13 år, ikke kunne gøres betinget.

Da pigen havde modtaget breve og telefonsamtaler med et ubehageligt indhold og i øvrigt udsat for chikane, blev erstatningen sat til 10.000 kr.

T ankede med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse, anklagemyndigheden påstod skærpelse. Pigen påstod 20.000 kr. med renter fra kravets fremsættelse i byretten. T bestred ikke størrelsen af den af byretten fastsatte tortgodtgørelse.

Landsretten fastslog efter bevisførelsen, at teksten på internettet vedr. pigen med oplysninger om seksuel orientering og ønsker i forbindelse hermed indebar en overtrædelse af straffelovens § 263 d, også selv om de videregivne oplysninger om hende var usande.

Landsretten fortsatte:

"Ved at have indlagt den pågældende tekst måtte tiltalte anse det for overvejende sandsynligt, at den 13-årige K ville blive kontaktet af mænd med tilbud om for en ung pige usædvanlig seksuel adfærd, herunder som sket om analsex, hvorfor tiltalte findes at have medvirket til, at disse mænd har kunnet krænke K's blufærdighed, jf. straffelovens § 232, jf. § 23.

Straffen findes passende. Der er ikke efter forholdets særlige karakter grundlag for at gøre straffen betinget.

Tortgodtgørelsen findes passende.

Landsretten stadfæster derfor dommen, dog således at tortgodtgørelsen forrentes med procesrente fra byretsdommen den 19. april 2001, og at straffen fastsættes til fængsel og ikke hæfte."

Ændringen fra hæfte til fængsel skyldtes formentlig kun, at hæftestraffen efter byrettens dom er afskaffet pr. 1/7 2001. I byrettens dom havde der ikke - trods påstand herom - været bestemmelse om forrentning af erstatningsbeløbet.

Forsvareren oplyser, at han bl.a. procederede på den vedtagne, men ikke ikrafttrådte bestemmelse om forhøjelse af erstatninger i sædelighedssager. Sagen er også gengivet i UfR 01.2575 Ø

Landsforeningens Meddelelse 97/2002

Tilregnelser - Patologisk rus - Betinget straf - Beviser - Retslægerådet
Straffelovens § 16, § 56 og § 68

K på 60 år var tiltalt for vold efter § 244 ved i et mødelokale at have tværet en rejsemad ud i ansigtet på A med skade på begge øjne til følge. Hverken i by- eller landsret fandt man det tilstrækkelig sandsynliggjort, at K befandt sig i en tilstand omfattet af straffelovens § 16. K blev straffet med betinget fængsel i 30 dage. Der var dissens i Retslægerådets erklæring, ligesom 2 medlemmer afgav supplerende forklaring i landsretten.

Ø.L. 13. afd. a.s. S-3249-00, 13/3 2001

K på 60 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 244, ved i 1998 en aften i et mødelokale at have tværet en rejsemad ud i ansigtet på A, med skade på begge øjne til følge¹⁾.

Der var påstand om ubetinget fængselsstraf. K nægtede sig skyldig og påstod frifindelse, subsidiært at der blev idømt behandlingsdom i medfør af straffelovens § 16, stk. 1, 3. pkt.

Det fremgik af mentalerklæringen, at det påsigtede var foregået under et bestyrelsesmøde i en beboerforening, hvor K var formand og A bestyrelsesmedlem. K havde haft et ulykkeligt ægteskab. Efter ægtefællens død var hun blevet politisk engageret, samtidig med at hun tog sig af sine tre børn, der alle havde klaret sig pænt.

Gennem mange år havde hun erfaring for, at hun ikke tålte alkohol i de mængder, som andre gør. Hun havde en gang tidligere i 1996 efter indtagelse af kun to øl haft et bevidsthedstab på omkring 10 min.

¹⁾ Skaldyrsforgiftning, ER

Et par timer inden det påsigtede havde hun indtaget to glas vin. Hun havde kun glimtvis erindring om det påsigtede. Hun kunne således ikke huske, at hun forlod mødelokalet og tværede rejemaden ud i ansigtet på A, men huskede derimod, at hun så A med en bloddråbe ved det ene øje. Også senere på aftenen satte hukommelsen ud.

"Den beskrevne tilstand er forenelig med den tilstand, der betegnes som en patologisk rustilstand", hed det videre i speciallægeerklæringen.

Det fremgik af Retslægerådets erklæring, at K i 1985 havde været i samtalebehandling for en moderat depressiv forstemning. Den påsigtede dag havde hun været udsat for et vist stress. Hun havde indtaget smertestillende og muskelafslappende medicin som følge af smerter fra knæet. Der havde ikke forudgående været kontroverser eller skænderier mellem K og A.

To af de voterende tilsluttede sig den retspsykiatriske erklærings konklusion om, at det var mest sandsynligt, at K "på tiden for det påsigtede befandt sig i en af alkohol udløst patologisk rustilstand. Disse voterende lægger herved vægt på den sandsynligvis relativt lille alkoholindtagelse, den sandsynlige stresstilstand, den for K usædvanlige og uventede adfærd samt den kun ganske sporadiske erindring om det påsigtede. Hun er omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 3. pkt. Såfremt hun findes skyldig, skal disse voterende anbefale dom til ambulant psykiatrisk behandling i psykiatrisk sygehus eller afdeling.

En af de voterende finder ikke, at der er tilstrækkeligt sikre holdepunkter for antagelsen af, at K på gerningstiden har befundet sig i en abnorm rustilstand, og denne voterende finder således ikke, at hun er omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 3. pkt., ligesom hun ikke findes omfattet af straffelovens § 69, stk. 1. ..."

Byretten fandt K skyldig efter anklageskriftet og bemærkede:

"Efter bevisførelsen herunder de afgivne vidneforklaringer finder retten, når henses til forseelsens art, til at tiltaltes tilstand på gerningstiden må antages at skyldes forudgående indtagelse af alkohol og medicin samt stress og til, at der forud for den påsigtede handling var uoverensstemmelser mellem tiltalte og forurettede, det ikke godtgjort, at tiltalte befandt sig i en tilstand omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 3. pkt.

To dommere finder, at straffen bør fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 244, mens en dommer finder, at straffen bør fastsættes til hæfte i 20 dage. Alle dommere er enige om, at straffen ikke skal fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder den betingelse som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet."

Erstatningskravet blev henskudt til civilt søgsmål. Prøvetiden på dommen blev sat til 1 år.

K ankede med påstand om frifindelse i medfør af straffelovens § 16, stk. 1. Resten af påstanden var som følger:

"I den forbindelse nedlægges der principalt påstand om, at der ikke fastsættes en foranstaltning efter straffelovens § 68. Subsidiært nedlægges der påstand om, at der fastsættes en foranstaltning i overensstemmelse med Retslægerådets anbefaling, d.v.s. dom til ambulant psykiatrisk behandling i psykiatrisk sygehus eller afdeling.

Subsidiært nedlægges der påstand om formildelse af den idømte straf."

Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

En repræsentant både for flertallet og mindretallet i Retslægerådets erklæring afgav supplerende forklaring, der gengives in extenso:

"Professor Hemmingsen har henholdt sig til sin udtalelse i erklæringen af 2. maj 2000. Han har tilføjet, at der er tale om et skøn, hvor et svagt punkt er, hvorvidt der har foreligget stress. At der er gået et lille stykke tid fra alkoholindtagelsen til episoden betyder ikke, at den ikke kan være betinget af en patologisk rus. Når der foreslås iværksat en foranstaltning i henhold til straffelovens § 68, er der også her tale om et skøn. Der er herved henset til tiltaltes belastede livsomstændigheder, stress-faktorerne i hendes tilværelse, herunder oplysningerne om visse depressive faktorer, der gør det rimeligt at etablere en behandlingskontakt efter et konkret lægeskøn.

Overlæge Lund har udtalt supplerende, at patologisk rus i et tilfælde som det foreliggende er vanskelig at fastslå. Indicierne herfor er dårlige i den foreliggende sag. Navnlig er der gået en vis tid efter alkoholindtagelsen til den påsigtede handling, uden at der i den mellemliggende tid er oplysning om unormal adfærdsmåde. Det er centralt, at der ved patologisk rus sker et pludseligt indtrædende bevidsthedstab kort efter indtagelsen af en mindre mængde alkohol. Rusen opstår i begyndelsen af alkoholindtagelsen. Overlægen har videre udtalt, at han har læst sagens materiale, herunder politiets afhøringsrapporter, og herved har fået indtryk af, at disse omstændigheder ikke gør sig gældende i nærværende sag, men at der er en psykologisk forståelig årsag til handlingen beskrevet i tiltalen."

Landsretten udtalte:

"Det tiltrædes, at tiltalte er skyldig efter anklageskriftet.

Det findes endvidere heller ikke efter bevisførelsen for landsretten tilstrækkelig sandsynliggjort, at tiltalte - da hun begik den strafbare handling - befandt sig i den tilstand omfattet af straffelovens § 16.

Straffen findes passende.

Det tiltrædes, at straffen er gjort betinget som bestemt ved byrettens dom.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Tiltalte har anerkendt erstatningspligten. A's erstatningskrav er endnu ikke endeligt opgjort. Spørgsmålet om erstatningens størrelse henskydes derfor efter de juridiske dommeres bestemmelse til afgørelse i Erstatningsnævnet eller til civilt søgsmål."

- oo0oo -

Prøvetiden skulle regnes fra landsrettens dom.

- oo0oo -

Forsvareren, der siden har taget springet over til domstolene, søgte om tredjeinstansbevilling og henviste bl.a. til, at der blandt repræsentanterne for Retslægerådet havde været enighed om, at man ved afgørelsen af, om en patologisk rus foreligger, må lægge vægt på de kriterier, som er omtalt i Retslægerådets Årsberetning 1995, side 81 ff, navnlig side 85.

Han fandt ikke, at landsrettens begrundelse af bevisbedømmelsen opfyldte retsplejelovens krav, og påstod derfor hjemvisning til fornyet behandling ved landsretten.

Procesbevillingsnævnet imødekom imidlertid ikke det ansøgte.

Endnu en sag om denne relativt sjældne tilstand:

Tilregnelser - Patologisk rus - Straffrihed og frifindelse for foranstaltninger efter § 68 - Retslægerådet

Straffelovens § 16 og § 68

T på 23 år var trængt ind i A's bolig og havde overfaldet A med slag og spark i ansigtet og på kroppen og havde udgivet sig for at være politimand over for A og en politiassistent. Det fremgik af den retspsykiatriske erklæring, at T havde befundet sig i en patologisk rus. Efter de nuværende personlige forhold fandtes der ikke behov for, at der i medfør af § 68 blev truffet foranstaltninger til forebyggelse af yderligere lovovertrædelser (dissens).

Københavns Byrets 9. afd. nr. 1628/1996, 15/5 **1996**

T på 23 år var tiltalt efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, § 244 og § 131 ved sin adfærd som ovenfor beskrevet. Han, der var ustraffet, nægtede sig skyldig. Anklagemyndigheden nedlagde på baggrund af anbefaling af Retslægerådet påstand om idømmelse af tilsyn af Kriminalforsorgen med vilkår om alkoholbehandling efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse.

Det fremgik bl.a. af den retspsykiatriske erklæring og udtalelsen fra Retslægerådet, at T havde haft en normal opvækst uden overforbrug eller misbrug af alkohol eller forbrug af andre rusmidler. Op til gerningstidspunktet havde han følt sig anspændt og stresset på grund af eksamenslæsning. I timerne forud havde han indtaget 5 øl og en ukendt mængde vin. Han havde komplet hukommelsestab for timerne umiddelbart før, under og efter den påsigtede handling. Adfærden var personlighedsfremmed. Han havde aldrig før eller efter oplevet en lignende reaktion i forbindelse med alkoholindtagelse.

Det var overvejende sandsynligt, at T havde befundet sig i en såkaldt patologisk rustilstand og derfor omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 2. pkt.

T blev efter vidneførelsen dømt efter anklageskriftet, dog at det ikke fandtes bevist, at T havde tildelt A slag på kroppen.

Resten er citat af byrettens dom:

"Efter det oplyste, herunder indholdet af de lægelige erklæringer, lægges det til grund, at tiltalte på gerningstidspunktet befandt sig i en af alkohol fremkaldt forbigående tilstand af sindssygdom.

Da særlige omstændigheder ikke taler for pålæggelse af straf, frifindes tiltalte for straf, jf. straffelovens § 16, stk. 1, 2. pkt.

To dommere finder, efter det oplyste om tiltaltes nuværende personlige forhold, ikke behov for, at der i medfør af straffelovens § 68 træffes bestemmelser om foranstaltninger til forebyggelse af yderligere lovovertrædelser.

En dommer finder, at der på baggrund af de lægelige udtalelser og karakteren af den begåede kriminalitet, er behov for som af anklagemyndigheden påstået at træffe bestemmelser efter straffelovens § 68 om tilsyn af Kriminalforsorgen med vilkår om alkoholistbehandling efter tilsynsmyndighedens bestemmelse for at forebygge yderligere lovovertrædelser.

Der vil være at give dom efter stemmeflertallet, hvorfor tiltalte frifindes for anklagemyndighedens påstand om foranstaltninger efter straffelovens § 68."

Landsforeningens Meddelelse 99/2002

Erstatning – Vidnetrusler – Frihedskrænkelser

Straffelovens § 123 og 261, erstatningsansvarslovens § 26

Torterstatning på 20.000 kr. for vidnetrusler gennem en periode på 3 mdr. og ulovlig frihedsberøvelse i ca. 5½ time. A på 20 år blev dømt for vidnetruslerne og B på 16 år for frihedsberøvelsen som ovenfor samt yderligere vidnetrusler. Straffe på hhv. 40 dage ubetinget til A og en fællesstraf på 6 måneder til B, der blev gjort delvis betinget, idet fuldbyrdelsen af 2 måneder blev udsat.

Københavns Byrets 14. afd. 14.15632/02, 16/8 2002

A på 20 og B på 16 år (med samme efternavn) var tiltalt for vidnetrusler og ulovlig frihedsberøvelse af P i forhold 1 i anledning af dennes forventede eller allerede afgivne forklaring til politiet i en straffesag mod B for vold og afpresning. B blev frifundet, og A blev alene dømt for vidnetruslerne, hvor han bl.a. havde sagt, at P skulle lade A's familie være i fred, så ville A også lade P's familie i fred, og at A kunne stikke P med en kniv og lade ham ligge, men det var ikke det, han ville.

B var i forhold 2 tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 123, § 261, stk. 1 og afpresning efter straffelovens § 281, stk. 1, nr. 1. Det blev lagt til grund, at B fra kl. 18.30 og til ca. midnat samme dag sammen med en fjerde person D og flere ukendte medgerningsmænd havde deltaget i en tilbageholdelse af P mod dennes vilje på Chri-

stiania, herunder i "Abegrotten", idet han bl.a. holdt fast i vidnets arm, ligesom han truede P med at klippe fingrene af ham med en cigarklipper, truede ham flere gange med knive, skubbede ham i en sø, tildelte ham slag i ansigtet, kom med verbale trusler i anledning af P's forklaring i retten få dage forinden og beordrede P til forskellige nedværdigende handlinger samt truede ham til at betale B 13.000 kr. med afdrag på 500 kr. om måneden.

A blev endvidere dømt for ulovlig omgang med hittegods med en tegnebog, der senere blev fundet i hans bil.

A var ikke tidligere straffet af betydning for sagen. B var i april (få dage før det nye forhold) straffet for vold og afpresning med fængsel i 30 dage betinget af foranstaltninger efter lov om social service.

A blev straffet med fængsel i 40 dage, der ansås for udstået med en varetægtsfængsling på lidt under en måned. B blev idømt en fællesstraf af fængsel i 6 måneder. Retten fandt det imidlertid upåkrævet, at hele den idømte straf blev fuldbyrdet, og udsatte 2 måneder på sædvanlige vilkår, herunder foranstaltninger efter lov om social service. Den ubetingede del af straffen ansås for udstået med varetægtsfængslingen fra 7/5 til 16/8 2002.

De tiltalte skulle betale 20.000 kr. til P i torterstatning.

- oo0oo -

Af nyere domme om torterstatning henviser redaktøren til U 02.1847 H med 25.000 kr. i godtgørelse ved frihedsberøvelse og forsøg på drab ved ildspåsættelse samt U 02 1991 H om en erstatning på 10.000 kr., der af Højesteret blev forhøjet til 15.000 kr. for frihedsberøvelse og legemsangreb.

Landsforeningens Meddelelse 100/2002

Betinget straf – Trusler

Straffelovens § 56 og § 266

T på 32 år havde truet med foldekniv mod en bartender. I byretten ubetinget 20 dages fængsel. Straffen blev gjort betinget af alkoholistvilkår i landsretten med stemmerne 3-3.

ØL 15. afd. a.s. S-3190-02, 15/10 2002

T, herboende udlænding på 32 år, var tiltalt i forhold 1 for overtrædelse af politivedtægten i marts 2001. Retten lagde her til grund, at han var skyldig i at have fulgt efter to piger, som ikke ønskede at tale med ham, og at han forsøgte at stige ind i deres bil.

Forhold 2 var trusler efter § 266 ved på den nærliggende cafe kort efter at have truet bartenderen, idet T i sin ene hånd holdt en udslået foldekniv, som han i en afstand af ca. 1 meter rettede mod bartenderen, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for liv og helbred.

T nægtede sig skyldig, men blev dømt i det beskrevne omfang. Der forelå en personundersøgelse, hvorefter T var egnet til betinget dom med alkoholistvilkår, men T havde ikke entydigt erklæret sig villig til at underkaste sig vilkår herom.

Byretten idømte ubetinget fængsel i 20 dage. T ankede med påstand om formildelse, navnlig således, at straffen blev gjort betinget med eller uden vilkår om samfundstjeneste. Anklagemyndigheden påstod endeligt stadfæstelse. Der var til brug for ankesagen indhentet et supplement til personundersøgelsen.

Landsretten udtalte:

"Straffen findes passende.

Henset til den tid, der er forløbet siden tiltalte begik forholdet, og den forbedring af tiltaltes personlige forhold finder 3 voterende det ubetænkeligt at idømme tiltalte en betinget dom.

3 voterende finder efter karakteren af overtrædelsen af straffelovens § 266, at der uanset tiltaltes gode personlige forhold ikke er grundlag for at idømme tiltalte en betinget dom, hverken med eller uden vilkår om samfundstjeneste."

Resultatet blev, at byrettens dom blev ændret, således at fuldbyrdelsen af de 20 dage blev udsat på vilkår om 1 års prøvetid, tilsyn af kriminalforsorgen og alkoholistvilkår.

- oo0oo -

Det fremgik af den medsendte retsbog for byretten, at T efter bartenderens forklaring var begyndt at trænge sig ind på pigerne på cafeen, og at bartenderen havde sagt til T, at han skulle lade dem være. Han iagttog, at T forsøgte at trænge ind i pigernes bil, da de gik, og besluttede sammen med en kammerat at komme pigerne til hjælp. Pigerne

kørte af sted, og han gik tilbage til cafeen og bad her T opføre sig ordentligt, hvorefter knivepisoden indtrådte.

Forsvareren tilføjer:

"I § 808-undersøgelsen fra 2001 var min klient ikke fundet egnet til samfundstjeneste, men i et supplement, der fremkom dagen før domsforhandlingen i landsretten, fremgik det, at Kriminalforsorgen nu fandt min klient egnet til samfundstjeneste - dog med nogen betænkelighed. Måske var Kriminalforsorgens betænkelighed afgørende for, at der ikke blev fastsat vilkår om samfundstjeneste, hvorved min klient jo i realiteten slap billigere."

Landsforeningens Meddelelser 101/2002

Vold – Flere i forening

Straffelovens § 244

T var sammen med en rockerlignende type mødt op hos forurettede og tildelte denne to slag, mens den ukendte medgerningsmand holdt vagt. Ubetinget fængsel i 40 dage.

Retten i Hvidovre S 68/01, 12/6 2002

T på 34 år var tiltalt for vold efter § 244 ved i maj 2000 sammen med en ukendt medgerningsmand på forurettedes adresse at have tildelt denne to slag i ansigtet med henholdsvis flad og knyttet hånd, mens den ukendte medgerningsmand holdt vagt.

Der var påstand om ubetinget fængselsstraf. T erkendte, at han havde slået to gange, men kun med flad hånd.

T var tidligere straffet, men ikke af relevans for sagen.

T blev dømt efter anklageskriftet, og straffen fastsat til fængsel i 40 dage.

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der til trods for tiltaltes gode personlige forhold og den tid, der er gået, siden forholdet blev begået, er særdeles skærpende omstændigheder, der gør, at straffen ikke kan gøres betinget. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte mødte op ved forurettede sammen med en kammerat, der efter forurettede og vidnets forklaring var en rockerlignende type, og at denne kammerat var med for at passificere tiltaltes bror. Samtidig bad tiltalte forurettede om at gå med udenfor og lukkede døren, hvorefter han tildelte forurettede de to omhandlede slag.

Retten finder endvidere, at det var ubegrundet, at tiltalte overhovedet henvendte sig til forurettede, idet tiltalte ikke har kunnet oplyse en egentlig grund hertil. Endvidere har retten også lagt vægt på, at tiltalte efter episoden endnu en gang vendte tilbage til forurettede og havde den samme rockerlignende kammerat med igen. Også denne gang udviklede situationen sig truende, idet andre tilstedeværende fandt det nødvendigt at tilkalde politiet."

Landsforeningens Meddelelse 102/2002

Forsvarerpålæg

Retsplejelovens § 745

Landsretten havde med dissens stadfæstet et forsvarerpålæg i en voldtægtssag, således at sigtede først blev gjort bekendt med anmelderens forklaring, når han selv havde afgivet forklaring. Forsvareren anmodede om tredjeinstansbevilling, da flertallet i landsretten efter hans opfattelse ikke havde begrundet indgrebet i fornødent omfang. Statsadvokaten ophævede pålægget, hvorefter forsvareren frafaldt sin ansøgning.

VL 13. afd. nr.1804-02, 12/7 2002

Byretten havde afsagt følgende kendelse:

"Efter anklagemyndighedens oplysninger vedrører denne sag en anmeldelse om voldtægt, hvor anmelderen har angivet sigtede som gerningsmand. Anmelderen har under en afhøring den 19. november 2001 afgivet en detaljeret forklaring. Der har ikke været andre personer til stede omkring det tidsrum, hvor voldtægten skulle være begået.

I en sag af denne karakter vil udfaldet i væsentlig grad komme til at bero på en vurdering af anmelderens og sigtedes forklaring. Det må derfor anses for at være af afgørende betydning, at sigtede ikke får kendskab til denne forklaring, før han selv har afgivet forklaring. Det pålæg, som politiet har meddelt i medfør af retsplejelovens § 745, stk. 4 opretholdes derfor, indtil sigtede har afgivet forklaring."

Forsvareren kærede til landsretten og anførte bl.a., at betingelserne i RPL § 745 for undtagelsesvis meddelelse af pålæg ikke var opfyldt, og at pålægget i øvrigt ikke var konkret og individuelt begrundet.

Der blev bl.a. henvist til en afgørelse fra Menneskerettighedsdomstolen EMK 8403/78 Jespers mod Belgien samt Margit Stassens artikel i U 1982 B s. 72 ff samt senere trykte afgørelser i U 1983.484 Ø, U 1986.446 Ø og U 1990.90 H.

Der var ingen konkret fare for misbrug eller påberåbt nogle handlinger fra sigtedes side, som gik ud over hans adgang til at forsvare sig.

Sigtedes mulighed for at tilrettelægge sit forsvar var ikke et moment, der har sådan skadelig virkning på efterforskningen, at pålæg kan meddeles.

Ellers ville man kunne give pålæg i stort set alle voldtægtssager, og ikke blot undtagelsesvist.

Landsretten udtalte:

"Den påkærede kendelse om opretholdelse af politiets pålæg til forsvareren, advokat A, vedrørende afhøring af anmelderen den 19. november 2001, jfr. retsplejelovens § 745, stk. 4, er afsagt den 21. juni af retten i Haderslev.

Dommerne Fabrin og Kari Sørensen udtaler:

Af de grunde, der er anført i kendelsen, tiltræder vi, at hensynet til sagens opklaring undtagelsesvist gør det påkrævet, at forsvareren pålægges ikke at videregive oplysningerne i K's forklaring til sigtede, hvorfor vi stemmer for at stadfæste den påkærede kendelse.

Dommer John Lundum udtaler:

Sigtelsen imod kærende hviler så godt som udelukkende på den forklaring, som K har afgivet til politiet den 13. (sic!) november 2001. I en sådan situation må det kræves, at der foreligger særlige grunde, for at der kan træffes bestemmelse om, at sigtede ikke må få kendskab til oplysninger, før han har afgivet forklaring. Der er ikke af anklagemyndigheden anført konkrete omstændigheder til støtte for, at hensynet til sagens opklaring gør det påkrævet i den foreliggende sag, at kærende ikke får kendskab til indholdet af forklaringen fra K inden han selv afgiver forklaring til politiet. Jeg stemmer derfor for at tage kærendes påstand om, at pålægget til kærendes beskikkede forsvarer, advokat A, om ikke at videregive oplysninger om indholdet af K's forklaring til kærende, til følge."

Kendelsen blev herefter efter stemmetallet stadfæstet.

Forsvareren anmodede herefter den 30/7 2002 om tredjeinstansbevilling, bl.a. med henvisning til, at hverken byretten eller landsrettens flertal havde anført konkrete omstændigheder til støtte for pålægget.

Politimesteren skrev den 20/9 2002: "Efter drøftelse med Statsadvokaten²⁾ skal jeg meddele, at pålægget i medfør af retsplejelovens § 745, stk. 4 vedrørende politirapport med afhøring af K ophæves.

Jeg skal anmode Dem om at tilkendegive overfor Rigsadvokaten, om De herefter opretholder Deres ansøgning til Procesbevillingsnævnet om tilladelse til at kære Vestre Landsrets kendelse af 12. juli 2002."

Forsvareren valgte efter råd at frafalde ansøgningen, men sørgede for, at sagen blev offentliggjort i Meddelelser.

Landsforeningens Meddelelser 103/2002

Undvigelse

Straffelovens § 124

Efter sigende den første afgørelse om fangers undvigelse efter den nye § 124. T fik for flere forhold 4 måneders fængsel, men det blev ved domsafsigelsen udtrykkeligt tilkendegivet, at § 124 havde givet 30 dage, idet det hørte ind under normalområdet.

Københavns Byrets 19. afd. nr.19829/2002, 24/9 2002

T på 28 år var tiltalt i forhold 1 for overtrædelse af § 124, stk. 1, ved den 15/8 2002 at være flygtet fra retten som varetægtsarrestant.

I forhold 2 blev han dømt efter § 119, stk. 1, for ved samme lejlighed at have skubbet til en fængselsfunktionær, der forsøgte at forhindre hans flugt.

I forhold 3 for forsøg på tyveri fra nogle opbrudte kasseapparater i en biograf 3 dage efter flugten, hvilket mislykkedes, da han blev anholdt.

T var tidligere straffet mange gange for berigelsesforbrydelser og narkotika, senest den dag, han flygtede, med en fællesstraf på fængsel i 4 måneder for tyveri.

²⁾ og måske inspireret af Rigsadvokaten ? ER)

Straffen blev udmålt til fængsel i 4 måneder. T skulle betale erstatning til fængselsfunktionæren med 130 kr.

Seminar om asylsøgere

Dansk Flygtningehjælp afholder seminar om Asylansøgere og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (Beskyttelse mod udsendelse til tortur m.v.)

Fredag den 22. november 2002 kl. 09.30 - 17.00

Post- og Telemuseet, Købmagergade 37, København

Blandt indlejerne er landsdommer B. O. Jespersen og professor Jens Vedsted Hansen. De udenlandske deltagere repræsenterer bl.a. UNHCR og Europarådets Generaldirektorat for Menneskerettigheder. Der vil blive simultantolket mellem dansk og engelsk. Blandt paneldeltagere Kim U. Kjær, Poul Søgaard og Nina Lassen.

Nærmere oplysninger eller kursusprogram hos nedennævnte.

Tilmelding senest fredag den 15. november 2002 til:

Bettina Chu (tlf. 33 73 53 02 / e-mail: bettina.chu@drc.dk)